పొగకు మూలము నిప్పుల పుంజముండ
రైలు బండిని నడిపించు డ్రైవరుండ
ఆటోమేటికు రైలుకు అవధులుండ
ఒకడు ప్రకృతిని సృష్టింప నుండవలదె.

కాలము బట్టి సర్వము కలుగుచుండును మంచిచెడ్డలున్
కాలము బట్టి వచ్చెడివి కర్మికి వేమికి రాక పోకలున్
కాలమె అన్నిరీతులను కారణ మెంచుచు చూడగాను నే
కాలమె లొంగదీయుని మనుష్యుడొ కండును వేడుగా థరన్.

స్వరూపులారా!

కాలము భగవత్స్వరూపము. భగవంతునకు సంవత్సరుడని ఒకపేరు. ఈ కాలమే తన ఆత్మ స్వరూపము చేతనే కాలాత్మకుడని మరొకపేరు. ధీమంతులను రక్షించేవాడు భగవంతుడు. ధీమంతుడన కేవలము తెలివితేటల చేత, యుక్తుల చేత జీవితము గడుపునటువంటివాడు కాదు. తన బుద్ధి యొక్క భగవంతుని పైన మరల్చినటువంటి వాడే, ప్రసరింప జేసినటువంటి వాడే ధీమంతుడు. తనకు అనుగ్ర నటువంటి బుద్ధి యొక్క శక్తులను భగవంతుని వైపున ప్రసరింప జేయువాడే నిజమైన ధీమంతుడు. వంతునకు మరొకపేరు కలదు. కాలమును చక్రమువలె త్రిప్పుచూ కృతయుగ, త్రేతాయుగ, ద్వాపరయు యుగాది కాలములలో తాను ఆదిగా నిల్చుకున్నవాడు కనుకనే యితనికి యుగ ఆది అని ఒక పేరు. గములకు ఆదియే కాక యుగముల అంతమునకు కూడా భగవంతుడే. కనుకనే యుగాదికృత్ అని పేరు. సర్వమును తనయందే వుంచుకొని జగత్తును సంరక్షించేవాడు కనుకనే కాలదర్పుడని పేరు. ఉగాది అనగా యేదో ఒక నూతన సంవత్సరమని భావిస్తున్నాము. ఇది కేవలము భగవంతుని పమే. సమస్త విశ్వము కాలముచే కట్టుబడినది. బంధింపబడినటువంటిది. వ్యాపింపబడినటువం సృష్టింపబడినటువంటిది. సంహరింపబడినటువంటిది. అందుకే కాలము యొక్క మహత్తరము ఎవ్వరూ కూడా వర్ణించుటకు వీలుకాదు. కాలస్వరూపుడు. ఇతనికి సంవత్సరః అని పేరు

పవిత్రమైన భారతదేశమందు కాలము యొక్క పవిత్రతను గుర్తించి వర్తించుటకు ఆనాటి లో లోకులు కాలమును సార్థకము గావిస్తూ వచ్చారు. ప్రతి పదార్థమునందు, అందచందములే భావించ

వున్న ఆధ్యాత్మిక భావమును స్వీకరించి దాని యొక్క ఘనతను మాత్రమే జీవితాన్ని అర్పితము గావిం
చి వారు. అమూల్యమైన వస్తువు బాహ్యదృష్టికి అందముగా కనుపించినప్పటికి అందులో ఆధ్యాత్మిక
శ్యమైన అది నిరుపయోగమని తిరస్కరించే వారు భారతీయులు. లోకములో అనేక రకములైన
వులకు, సమయములకూ, విచారములకు, వ్యక్తులకు ఘనత నందిస్తూ వచ్చారు. ఇతే భగవం
తత్త్వమైన ఆధ్యాత్మిక దృష్టిని మాత్రమే ఆకర్షించును గాని భౌతికమైన, లౌకికమైన బాహ్య సౌంద
ౌతిక ధనకనక వస్తువాహనాదులకు కాని తాను ఆకర్షింప బడడు.

ఒక చిన్న ఆదర్శము. పార్వతి లోకైక సుందరి. ఆమె తన సౌందర్య గర్వము చేత ఈశ్వరుని
అనేక రకములైన ప్రయత్నములు సలిపింది. కాని యిట్టి బాహ్యసంబంధమైన వాటికి ఏనాటికీ
ు లొంగడు. నిరాశకు గురియై నిస్పృహ చేత కఠినమైన తపస్సును ప్రారంభించింది పార్వతి.
ాన అన్నింటిని ఎదిరించి తనదేహమును శుష్కింప జేసుకొని తనభావమును కేవలము భగవ
ర్పితము గావించుకుంటూ వచ్చింది. ఈ తపస్సు వల్ల దేహసౌందర్యము క్షీణించి పోయింది. తన
నిర్మూలము గావించుకొంది. అప్పుడే భగవంతుడు పార్వతిని తన అర్థశరీరముగా స్వీకరించాడు.
ార్థము ఏమిటి? ప్రకృతి యే పార్వతి.

ఈ ప్రకృతి యందు అనేక రకములైన అహంకారము లుంటున్నవి. ధనమదము, విద్యామద
ుదము, దేహబలము, గుణబలము, సౌందర్యబలము, తపోబలము, రాజ్యబలము. ఇటువం
ంటిన్నింటిని ఆధారము చేసుకొని మానవుడు విర్రవీగు చున్నాడు. ఏనాడు మానవుడు యీ అష్ట
్న మదములను నిర్మూలము గావించునో అనాడే భగవంతుడు అతనిని సమీపిస్తాడు. అహంకార
వరకు ఆత్మ భావము అర్థము కాదు. ఆత్మ భావము తనలో ఆవిర్భవించకున్నంత వరకు భగవంతుని
ు అనుభవించ లేడు. అందుకే భారతీయులు 'న కర్మణా, న ప్రజయా, ధనేన త్యాగేనైకే అమృతత్వమా
త్యాగము వల్లనే భగవంతుని యోగము లభిస్తుందని అన్నారు.

త్యాగము. దేనిని మనము త్యాగము చెయ్యాలి? ఇల్లు, భూములా? లేక ధనకనక వస్తువాహ
లేక ఆలుబిడ్డలా? కాదు. కాదు. ఇవియు త్యాగము చేసిన భగవంతుడు లభ్యమైన, యివి త్యాగము
ము చాలా సులభమే. కాని బాహ్యసంబంధమైనవి కాదు. త్యాగము చేయవలసినవి. మానవుని ముక్తి
ుగిలేవి కామ, క్రోధ, లోభములు - ఇవే నరక ద్వారములు. కనుక మొట్టమొదట మనము త్యాగము
వలసినవి యీ మూడింటిని. ఈ మూడు మానవునిలో పూర్తిగా వున్నప్పుడు మానవుడు మూర్ఖునిగా
తాడు. కామము మానవుని కర్మను నాశనము చేస్తుంది. ఏమి చేయ తగినది ఏమి చేయతగనిది అనే వి
క్త దూరమై పోతుంది. లోభము భక్తిని నాశనము చేస్తుంది. క్రోధము జ్ఞాన నాశనము చేస్తుంది. క్రోధ

[illegible] విచక్షణా జ్ఞానము శూన్యమై పోతుంది. కనుక యీ కామ,క్రోధ,లోభములు కర్మ,ఉపాసనా [illegible] నాశనము చేస్తుంటాయి. ఈ కర్మోపాసన జ్ఞానములు క్షీణించిన తర్వాత మానవుని దేహము [illegible]తో నిండి వుంటుంది. వీటిని త్యాగము చేసినప్పుడే ముక్తి లభించునని వేదాంతము తెలుపుతుంది.

ముక్తి అనగా ఏమిటి? విడుదల అని అర్థము. ప్రతి మానవుడు కొన్ని కొన్ని సమయములలో [illegible]లను విడుదల చేస్తున్నాడు. ఒక దానిని త్యజించి మరొకదానిని స్వీకరిస్తూ వుంటాడు. క్షణాక్షణము [illegible] ఒకదానిని వదులుతూనే వున్నాడు. ప్రతి మానవుడు ముముక్షువే. ఇతే లౌకిక సంబంధమైన [illegible]లను వదలుతున్నాము. ఇతే లౌకికము దేనిపైన ఆధారపడి వుంటున్నది. అవి కామ క్రోధ లోభ [illegible] ఆధారపడి వుంటున్నవి. మానవుడు తన దివ్యమైన మానవత్వాన్ని నిర్మూలనము గావించుకొనుట [illegible] లౌకికమైన భావములందే జీవితమును అంకితము గావిస్తున్నాడు. ఇతే మానవుని యందు విజ్ఞాన [illegible] వున్నది. ఇది కేవలము ఆధ్యాత్మిక మార్గమందే అలవడుతుంది. ఆత్మతత్వమును జ్ఞప్తి యందుం [illegible] ఆధ్యాత్మికము.

ఆత్మ అనగా యేమి? మనో బుద్ధి ప్రాణముల చేరికయే ఆత్మతత్వము. ఈ మూడింటి చేరికయే [illegible] చెప్పుతూ వచ్చారు. మానవుడు త్రిపుటి స్వరూపుడు. ఇవే మనో వాక్కాయములు. వాక్కే ప్రాణస్వరూపం [illegible]ంటిని సార్థకము గావించుకొనుటకై ప్రయత్నించాలి. మానవత్వమనగా మనస్సు,మాట,క్రియ యూ [illegible] ఒక్కటిగానే అతికి వుండాలి. మనస్సునందు వేరు,మాట యందు క్రియయందు వేరు వేరైన విలువ వ [illegible] మానవుని యందు ఈ త్రిపుటిని పవిత్రము గావించే నిమిత్తమై ఏర్పడినటువంటివే కర్మ,జ్ఞానోపాసన [illegible]

కర్మ అనగా ఏమి? కర్మయే మానవునికి ప్రధానమైన సాక్ష్యము. కర్మయే మన మంచి చెడ్డల [illegible]చెప్తుంది. కర్మ ఒక పెద్ద అద్దము వంటిది. మన స్వరూపమును అద్దము యేరీతిగా నిరూపిస్తుందో,మనము [illegible] కూడా మంచి చెడ్డల క్రింద నిరూపణ జరుపుతూ వుంటుంది. మనదేహము యొక్క ఉష్ణోగ్రత [illegible]ంచేది థర్మామీటరు. అదే విధముగా మనము చేసే కర్మలు సార్థకమవునా లేదా,రాజసికముగా వున్నదా [illegible]ంగా వున్నదా అని నిరూపించేదే కర్మ. కనుకనే కర్మను సార్థకమైన మార్గములో ప్రవేశపెట్టాలి. సార్థక [illegible] ఆచరించటమే విధ్యుక్త కర్మయని భగవద్గీత బోధించింది. కాలమునంతా మనము కర్మలందే [illegible]తున్నాము. కనుక యీ కర్మలను సార్థకమైన కర్మలుగా నిరూపించుకున్నప్పుడే కాలము సార్థకమవుతుం [illegible] బంధని మనుష్యలోకే' మానవుని జీవితమంతయు కర్మలతో బంధింపబడినది. కనుకనే కర్మ [illegible] క్రమరీతిగా ఆచరించినప్పుడే కాయము కూడా సార్థకమవుతుంది. దేహము,కర్మ సార్థకమైనప్పుడే [illegible] పరిశుద్ధముగా ఏర్పడుతుంది.

'చిత్తస్య శుద్ధయే కర్మః' కర్మవల్ల చిత్త శుద్ధి యేర్పడుతుంది. కానీ యీనాటి మానవుడు [illegible] పవిత్రతను ఏమాత్రము యోచించటము లేదు. తన కాంక్షలపైననే లక్ష్యము నుంచుకొని కర్మల [illegible]స్తున్నాడు. ఏ కర్మల నాచరించినప్పటికిని స్వార్థము, స్వప్రయోజనమే ఆదర్శముగా పెట్టుకుంటున్నా[illegible] [illegible] నిమిత్తమై జీవిస్తున్నాడు గానీ ఆశయాల నిమిత్తమై జీవించుటకు ప్రయత్నించటం లేదు. [illegible] నిమిత్తమై జీవించి యితరులకు ఆదర్శమును అందించాలి. ఆశయాల జీవితమే త్రికరణ [illegible] యేర్పడినటువంటిది. అతను మంచివాడా, చెడ్డవాడా అనే నిర్ణయము అతని కర్మం ఆధారము [illegible]స్తుంటారు. ఈ కర్మలన్నియూ కాలముతో కూడినటువంటివే. కాలమే భగవత్స్వరూపము. చెడ్డ [illegible] వల్ల భగవత్స్వరూపమును అపవిత్రము గావించిన వారమవుతాము. కాలము చేత మనము బం[illegible]డిన దేహము కనుకనే కాలాన్ని సార్థకము గావించుకునే కర్మలలో ప్రవేశపెట్టాలి.

ప్రేమ స్వరూపులారా! కాలము క్షణక్షణమునకు కదలిపోతుంది. కాలము ప్రవాహము [illegible] అందరూ కాలమును అనుసరించవలసినదేగాని, కాలము ఎవ్వరిని అనుసరించదు. కాలము [illegible]తంత్రమైనటువంటిది. స్వతంత్రమైన కాలమును సార్థకము చేసుకొనే నిమిత్తమై కాలమును సద్విని[illegible] చేసుకోవాలి. భగవంతుడు కాలస్వరూపుడు. కాలస్వరూపుడైన భగవంతుడు యీనాడు సంవత్స[illegible]డుగా ప్రత్యక్షమవుచున్నాడు. వత్సలుడనగా ఆడుకునేటువంటి వాడు. గోవత్సలా అనగా కృష్ణు[illegible]తో ఆడుకునే వాడు. సంవత్సరుడనగా సర్వులతో ఆడుకునేవాడు. కాలమునకు యిచ్చట ఏవిధ [illegible] భేదములు కనుపించవు. కూటిపేద మొదలు కోటీశ్వరునికి, చక్రవర్తి మొదలు ఛండాలుని వరకు [illegible] వేచి వుండదు. కాలము ఎవరెవరి కర్మకు తానే సాక్షిగా వుంటుంది.

ఒక డ్రామా స్టేజిపైన లైట్లు వుంటాయి. ఒకతను మహారాజుగా వచ్చి వెళ్ళుతాడు. ఇంకో [illegible]గా నటించి పోతాడు. ఆ లైట్లు ఆధారముచేత యింకొకడు తప్పుడు లెక్కలు వ్రాస్తూ కూ[illegible] ఇంకొకతను ఆ వెలుతురులో రామాయణము చదువుతాడు. మరికొందరు స్టేజిపైన జగడ[illegible]టారు. ఇన్ని రకములైన నాట్యములు జరుగుతున్నప్పటికి ఎవరి దోషములు ఆ లైట్లను అంటు[illegible] అందరికీ సాక్షీభూతముగా వుండిపోయినాయి. కానీ ఎవరి దోషములు, మంచి కార్యములు [illegible] అంటలేదు. ఎవరు చేసినది వారికే. కనుకనే కాలాన్ని అపవిత్రము చేయటానికి పూనుకోరాదు. [illegible] అపవిత్రము కావచ్చునుగానీ కాలం అపవిత్రము కాదు. ఇటువంటి కాలము కొరకు మనము సంవ[illegible]రకు కాచుకోనక్కర లేదు. ప్రతిక్షణము కాలస్వరూపమే! సంవత్సరమునకు క్షణమే ఆధారం. [illegible] ప్రతిక్షణము వ్యర్థము చేయకుండా సార్థకమైన కర్మలలో ప్రవేశపెట్టాలి. ఎన్నోరకములైన కర్మల [illegible] ఏ సుఖాన్ని పొందాలో చెప్పు? శాశ్వతమైన సుఖాన్ని ఒక్క క్షణమైనా సంపాదించామా? లేదు. లేదు.

327039005

కమైన దేది? ఒక్కడైన చింతనయే సార్థకము. సత్కర్మయే సార్థకము.

సర్వకర్మలు భగవత్ప్రీత్యర్థమనే భావముతో సేవ చేసినప్పుడే అది సార్థకమవుతుంది. భార దేశములో అనాదికాలమునుండి ఇటువంటి ఆదర్శాలను నిరూపిస్తూ వచ్చింది. హిందూదేశము ఆధ్యాత్మిక ప్రభావము వల్ల తరతరములనుండి అన్ని దేశములకు సుస్థిర శాంతి సౌఖ్యములందిస్తూ వచ్చింది. నాటికి, నేటికీ 'లోకాస్సమస్తా సుఖినో భవంతు' అన్నదే భారతీయుల యొక్క ధ్యేయము. ఇట్టి పోషించుకొనే నిమిత్తమై ఆనాటి రాజులు, ఋషులు, పండితులు, పతివ్రతలు యెల్లరు అన్ని త్యాగము చేసి రక్షిస్తూ వచ్చారు. ఆనాటి పండితులు కేవలము పొట్టకూటికై జీవించలేదు. ఏకత్వ తత్త్వాన్ని ప్రజలయందు చాటే నిమిత్తమై వారు జీవిస్తూ వుండేవారు. అనేకత్వములో నున్న ఏకత్వాన్ని బోధిస్తూ వచ్చారు. ఇలాంటి ప్రచార ప్రబోధల చేత తమ పాండిత్యం సార్థకం గావించుకున్నారు. ఆనాటి కూడా అంతే. ప్రజల క్షేమమే ప్రభువు యొక్క క్షేమము అని విశ్వసించేవారు. ప్రజలందరు దేహ అంగముల వంటివారు. ప్రభువు ఆ దేహములో గుండె వంటివారు. గుండె లేక దేహము వుండదు లోని గుండె మనకు కనుపించదు. గుండె, దేహము రెండూ అన్యోన్యాశ్రయము, అవినాభావ సంబం . ప్రభువు, ప్రజల సన్నిహిత సంబంధ బాంధవ్యమును చక్కగా బోధిస్తూ వచ్చినారు ఆనాడు. ఆదర్శ ము చేత తమ జీవితాన్ని సార్థకం చేసుకున్నారు.

కానీ ఈనాటి మానవుడు విద్యగాని, ధనముగానీ, ఐశ్వర్యముగానీ, బలముగానీ, ఆధ్యాత్మి మార్గమునందు ప్రవేశపెట్టక కేవలము క్షణభంగురమైన లౌకిక మార్గమునందు ప్రవేశపెట్టి తమ లను, శక్తులను, సర్వస్వాన్ని నిరుపయోగము గావించుకుంటున్నారు. ప్రాపంచికమైన జీవితము అది వుండవలసినదే. కానీ ఆధ్యాత్మికతను లక్ష్యము నందుంచుకోవాలి. ప్రాపంచిక జీవితము గడుపు లక్ష్యము ఆధ్యాత్మికము. కర్మలు లౌకికము. అప్పుడే కర్మలు కూడా సార్థకమవుతాయి. కానీ యీనాడు కర్మలను లౌకిక లక్ష్యముతో ఆచరిస్తూ వున్నారు. ఏ కర్మలు చేస్తే లౌకికంగా మనకు సుఖము స్తుంది? ఏ కర్మలు చేస్తే లౌకిక జగత్తులో లాభము చేకూరుతుంది? ఈ లౌకికమైనవి ఎంతకాలము అనుభవించగలవు?

ఆనాటి పండితులు ప్రజలకు ఏరీతిగా బోధిస్తూ వచ్చారు. పునరపి జననం, పునరపి మ పుట్టుటము చావటము - ఇదేనా నా జీవితము? తల్లి గర్భములో పుట్టుటము, జగత్తులో చావటు విధముగా ఎంతకాలము జీవిస్తున్నాము? నీ చదువు ఏమిటి? నీ జీవిత అంత్య సమయములో అలాంటి చదువు రక్షించదు. అందుకే ఆదిశంకరాచార్యులవారు

హరిగోవిందా హరిగోవిందా

హరిగోవిందా అనరా మందా

మృత్యువు దాపున మసలేటప్పుడు

చదువు,ధనము కాపాడదురా!

నీ జీవితము సార్థకము గావించు నిమిత్తమై దైవ చింతన చేయమని చెప్పినాడు. ఆనాటి ప్రభు మహర్షులు, పతివ్రతామ తల్లులు, పండితులు యిలాంటి ప్రబోధ ప్రచారములు సల్పుటము చేతనే ఆధ్యాత్మి సంస్కృతి యీనాటి వరకు భారతదేశములో సుస్థిరముగా నిల్చినది. కాలము అటువంటి పవిత్ర కర్మల నిమిత్తమై ఏర్పడిన భగవత్స్వరూపమని విశ్వసించాలి. స్వభావాన్ని మరచిపోతే స్వరూపము కూడా పోతుంది. స్వభావ- స్వరూపములు రెండూ అవినాభావ సంబంధములు. కాని యీనాటి మానవుడు సంబంధమైన ప్రభావాన్ని ఆశించి ఆత్మసంబంధమైన స్వభావాన్ని మరచిపోతున్నాడు. కేవలము ఆకా స్వరూపుడే గాని ఆత్మస్వరూపుడైన మానవుడు కానేరడు. ఉదాహరణమునకు బెల్లము. బెల్లము యొక్క స్వభా తీపి. ఆ స్వభావము క్షీణించి పోయిందంటె బెల్లము యొక్క రూపమే కాదు. అది బెల్లమే కాదు. మట్టి కనుక మానవుడున్నప్పుడు, మానవత్వమనే త్రికరణ శుద్ధి వుండాలి. ఈ త్రికరణ శుద్ధి అనే స్వభావమే పోతే మానవుడు మట్టి ముద్దగా మారిపోతాడు.

మానవుడు కేవలము మృణ్మయుడు కాదు. మాంసపుముద్ద కాదు. చిన్మయ స్వరూపుడు. దివ్యమైన ఆత్మతత్త్వమును మనయందుంచుకొని, మనము ఎక్కడో ఆత్మను వెదకుటకై ప్రయత్న చేస్తున్నాము. ఎన్నివిద్యలనో అభ్యసిస్తున్నాము. ఎన్ని కర్మలనో ఆచరిస్తున్నాము. ఎన్ని సాధనలనో చేస్తున్నాము చేసి ఏమి ప్రయోజనము? మనలో కలగవలసినది మానసిక పరివర్తనయే. ఆధ్యాత్మిక తో బాటు దీనిని సరియైన దృష్టిలో పెట్టుకోవాలి. ఆర్థిక, రాజకీయ, లౌకిక పరివర్తనలు కావలసి జరుగుతున్నాయి. కాని మానసిక పరివర్తన జరగటము లేదు. ఎన్ని సంవత్సరములుగా ఉపన్యాస వింటున్నాము. ఎన్నో గ్రంథములు చదువుచున్నామా? ఎవరికి వారు ప్రశ్న వేసుకుంటె ఏమా తెలుస్తుంది. ఇలాంటి మార్పు కలగని చదువులెందుకు, శ్రవణములెందుకు, మననము కు? మార్పు కలిగే మననము కావాలి. రోగనివారణ చేయని మందు ఎన్ని తిన్నా ప్రయోజనము కడుపునిండని ఆహారము గురించి ఎన్ని చదివినా ప్రయోజనమేమిటి? గ్రంథము లెన్నియో చదు . ఎన్ని రకములైన స్వీట్సు గురించి చదివినా అవి మన పొట్ట నింపుతాయా? చదివిన దానిని లో పెట్టి అనుభవించినప్పుడే పొట్టనిండుతుంది.

ఈ సంవత్సరానికి ప్రమోదమని పేరు. ప్రమోదమనగా మహా ఆనందముతో కూడినది.

[illegible]మైన ఆనందము. ప్రేమ, మోదము ప్రమోదము అని. ప్రేమ అంటే ఆనందముతో కూడినది. దానికెక్కువైనది [illegible]దము. దానికంటె ఎక్కువ ఆనందము కలిగించేది ప్రమోదము. దీనికి మించిన ఆనందము లేదు. దీనికే [illegible]నందము, నిత్యానందము, సచ్చిదానందము, అద్వైతానందమని కూడా పేర్లు. నామ నక్షత్రమును బట్టి చూ[illegible] చాలా ఆనందముగా వుంది. కానీ జన్మ నక్షత్రమును బట్టి చూస్తే ఈ సంవత్సరములో అమితమైన కలహ [illegible] అభివృద్ధి అవుతాయి. కారణము లేని కలహాలు అభివృద్ధి అవుతాయి. మంచి వారి మధ్యకూడ కలహాలు ప్రారంభ[illegible] వుతాయి. కలహములే కాదు. అగ్ని ప్రమాదములు కూడా జాస్తిగా వుంటాయి. నామ నక్షత్రము మంచిదైనా [illegible] కూడా వుంది. కనుక మంచి చెడులు రెండూ కలసి వుండినదీ సంవత్సరము. Pleasure is an [illegible] between two pains అని రెండు కష్టములకు మధ్య సుఖము వుంటుంది మన జీవితములో [illegible].

దివ్యాత్మ స్వరూపులారా! ఈ సంవత్సరములో జాగ్రత్తగా వుండవలసిన అవసరము వుంది. ప్ర[illegible]టను చూచి మాట్లాడటము మంచిది. ఏ మాటను అజాగ్రత్తగా వదలినా ప్రమాదము సంభవించును. [illegible] చేయవలెనన్నా ముందు వెనుకలు చూచి కార్యములో ప్రవేశించటము మంచిది. తల్లి బిడ్డల మధ్య [illegible]భక్తుల మధ్య, గురుశిష్యుల మధ్య, అక్కచెల్లెళ్ళ మధ్య అంతఃకలహములు వస్తాయి. వారు వారని తారతమ్య[illegible] లేక అందరియందు కలహములు వస్తుంటాయి. ఇటువంటి భయంకరమైన సమయమున భగవ[illegible] చల్లని, చక్కని వర్షము వంటిది. భగవన్నామమును ఆధారముగా చేసుకొని మన కర్తవ్యకర్మలను [illegible]రాగా ఏ కర్మలు మనకు విరుద్ధంగా రూపొందవు.

అన్ని కాలములందు నామాన్ని ఆధారము చేసుకోండి. కలియుగమనే ప్రవాహము లోపల [illegible]మనే నావ. నామమును ఆధారముగా చేసుకోక ఎన్ని గ్రంథములు చదివినా, ఎన్ని జపములు చేసినా [illegible]నము లేదు. దివ్యమైన ఆత్మభావము చేత విధులనభ్యసించాలి. భగవత్ప్రేమ నిమిత్తమై పోరాడాలి. [illegible] సంబంధమైన వన్నియును మధ్యలో కరిగిపోయే మేఘముల వంటివే. ఏ వస్తువు గాని, ఏ విషయము [illegible] వ్యక్తిగాని, ఈ జగత్తులో శాశ్వతమైనదిగా కన్పించటం లేదు. కానీ నిత్యసత్యమైన తత్త్వము దైవ[illegible]. దానిని లక్ష్యమునందుంచుకొని మన కర్తవ్యకర్మలాచరిస్తూరావాలి. కఠినమైన, భయంకరమైన [illegible] సంవత్సర ప్రారంభము నుంచే మనము సంపూర్ణ సాత్త్విక భావముతో, సన్మార్గము చేత, సత్ప్రవర్తన ఆచరిం[illegible] సద్గుణములు అభివృద్ధి పరచుకొని, సదాచారముతో జీవించటానికి ప్రయత్నించాలి.

1990 మార్చి 27వ తేదీ మంగళవారం, త్రయీబృందావనంలో భగవాన్ బాబావారి దివ్యోపన్యాసం